



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**  
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Písku rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Česánkovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátem [údaje o zástupci]

proti

žalované: [osobní údaje žalované]

**o zaplacení 46 004,89 Kč s příslušenstvím**

**takto:**

- I. Řízení se částečně zastavuje ohledně kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 905,76 Kč, ohledně kapitalizovaného úroku ve výši 343,18 Kč a ohledně úroku ve výši 10,36 % ročně z částky 28 393,84 Kč od 15. 12. 2022 do zaplacení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 96 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 96 Kč od 31. 1. 2023 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žaloba se zamítá ohledně částky 45 908,89 Kč, ohledně kapitalizovaného úroku ve výši 2 212,17 Kč, ohledně úroku ve výši 14 % ročně z částky 28 393,84 Kč od 15. 12. 2022 do zaplacení, ohledně kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 1 923,37 Kč, ohledně úroku z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 28 393,84 Kč od 15. 12. 2022 do 30. 1. 2023 a ohledně úroku z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 28 297,84 Kč od 31. 1. 2023 do zaplacení.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

1. Žalobkyně se svou žalobou - návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu domáhala po žalované zaplacení částky 46 004,89 Kč s kapitalizovaným úrokem ve výši 2 555,35 Kč (ve

výši 24,36 % ročně z částky 28 393,84 Kč od 4. 8. 2022 do 14. 12. 2022), s kapitalizovaným úrokem z prodlení ve výši 2 829,13 Kč (ve výši 8,5 % ročně z částky 28 393,84 Kč od 19. 10. 2021 do 14. 12. 2022), s úrokem ve výši 24,36 % ročně z částky 28 393,84 Kč od 15. 12. 2022 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 28 393,84 Kč od 15. 12. 2022 do zaplacení, a to z titulu smlouvy o spotřebitelském úvěru [číslo] uzavřené mezi právní předchůdkyní žalobkyně společností [právní osoba] a žalovanou dne 3. 8. 2020, jejíž nedílnou součástí byly Smluvní podmínky. Žalovaná převzala zápůjčku ve výši 40 000 Kč v hotovosti při uzavření smlouvy a zavázala se zaplatit právní předchůdkyni žalobkyně poskytnutou částku 40 000 Kč a poplatek ve výši 48 014 Kč, tvořený úrokem ve výši 34 734 Kč, částkou za zpracování zápůjčky ve výši 1 500 Kč, částkou za službu komfortního a flexibilního splácení ve výši 8 684 Kč a částkou za doplňkové pojištění ve výši 3 096 Kč, to vše ve 24 měsíčních splátkách po 3 668 Kč, přičemž poslední splátka byla splatná dne 3. 8. 2022. Úroková sazba byla dle žalobkyně sjednána ve výši 24,36 % ročně, následně žalobkyně upřesnila, že po přepočtu činí sjednaný úrok 42,82 % ročně. Žalovaná nehradila splátky řádně a včas, naposledy zaplatila dne 19. 9. 2021 a celkem uhradila částku 39 904 Kč. Žalobkyně tvrdí, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právní osoba] posoudila úvěruschopnost žalované jako spotřebitele na základě informací získaných od žalované před uzavřením smlouvy, které ověřovala oproti dokladům vyžádaným od žalované. Poskytnuté informace žalovanou byly zaznamenány do zákaznické karty a byly ověřeny doklady uvedenými v zákaznické kartě. Žalovaná dle žalobkyně uvedla, že má stálý příjem ze státní podpory, její měsíční příjem činí 25 000 Kč, žije v nájmu, nemá vyživovací povinnost a nemá úvěr z kreditní karty ani zápůjčku u jiné společnosti. Majetková situace žalované byla ověřena z výměru důchodu a z insolvenčního rejstříku bylo ověřeno, že vůči žalované není vedeno insolvenční řízení. Pohledávku za žalovanou právní předchůdkyně žalobkyně postoupila žalobkyni Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 14. 12. 2022 s účinností ke dni 16. 12. 2022, žalované bylo postoupení písemně oznámeno. Ke dni postoupení pohledávky činila dlužná jistina částku 28 393,84 Kč a dlužný poplatek částku 17 611,05 Kč (neuhrazený úrok 12 522,90 Kč + neuhrazený poplatek za zpracování úvěru 603,48 Kč + neuhrazený poplatek za službu komfortního a flexibilního splácení 2 807,67 Kč + neuhrazené doplňkové pojištění 1 677 Kč). Ačkoliv byla žalovaná upomínána, po postoupení pohledávky na dlužnou částku ničeho nezaplatila.

2. V souladu s dispozičním jednáním žalobkyně, která podáním ze dne 7. 9. 2023, doručeným soudem dne 11. 9. 2023, a podáním ze dne 5. 10. 2023, doručeným soudem dne 9. 10. 2023, vzala žalobu zpět co do části kapitalizovaného úroku ve výši 343,18 Kč, co do úroku ve výši 10,36 % ročně z částky 28 393,84 Kč od 15. 12. 2022 do zaplacení a co do kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 905,76 Kč, soud řízení podle § 96 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), částečně zastavil, přičemž souhlas žalované s částečným zpětvzetím nezjišťoval, neboť k němu došlo dříve, než začalo jednání (§ 96 odst. 4 o.s.ř.).

3. Žalovaná se k žalobě nevyjádřila, k ústnímu jednání konanému dne 27. 10. 2023 se bez omluvy nedostavila, ačkoliv k němu byla řádně a včas předvolána. Věc proto byla projednána a rozhodnuta bez přítomnosti žalované v souladu s § 101 odst. 3 o.s.ř.

4. Ze smlouvy o spotřebitelském úvěru [číslo] ze dne 3. 8. 2020 ve spojení se smluvními podmínkami vyplývá, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právní osoba] se zavázala poskytnout žalované částku 40 000 Kč a žalovaná se zavázala splácet poskytnutou zápůjčku spolu s poplatkem ve výši 44 918 Kč ve 24 měsíčních splátkách po 3 668 Kč, přičemž poslední splátka měla činit 3 650 Kč. Z částky 40 000 Kč byla částka 6 707 Kč použita na splacení zůstatku celkové dlužné částky z dříve uzavřené smlouvy o spotřebitelském úvěru [číslo] zbývající částka 33 293 Kč byla vyplacena žalované v hotovosti při uzavření smlouvy. Úroková sazba byla sjednána ve výši 69 % ročně a úrok za dobu trvání smlouvy činil 34 734 Kč. Poplatek ve výši 44 918 Kč vedle úroku ve výši 34 734 Kč zahrnuje i částku za zpracování spotřebitelského úvěru ve výši 1 500 Kč a částku za rozšířenou doplňkovou službu komfortního a flexibilního splácení

ve výši 8 684 Kč. Žalovaná ve smlouvě rovněž přistoupila k volitelnému doplňkovému pojištění, když pojistné činí za sjednanou dobu pojištění 3 096 Kč.

5. Z tabulky umoření soud zjistil, že žalovaná nehradila splátky řádně a včas, celkem uhradila částku 39 904 Kč. Poslední splátku uhradila dne 19. 9. 2021 a k tomuto dni činil zůstatek jistiny 28 393,84 Kč, když jednotlivé splátky byly započteny na jistinu, úrok, pojistné a na náklady na sjednání a správu úvěru.

6. Ze Zákaznické karty - žádosti o spotřebitelský úvěr žalované ze dne 3. 8. 2020 vyplývá, že právní předchůdkyně žalobkyně zkoumala úvěruschopnost žalované před uzavřením smlouvy. Žalovaná uvedla, že má partnera, nemá žádnou vyživovací povinnost, bydlí v nájmu, jejím jediným čistým příjmem je starobní důchod ve výši 15 000 Kč, další čisté příjmy domácnosti činí 10 000 Kč, její výdaje činí 1 000 Kč měsíčně a dále splácí právní předchůdkyni žalobkyně částku 2 628 Kč. Žalovaná dále uvedla, že nemá kreditní kartu, ani zápůjčku u jiné společnosti. Výši příjmů žalovaná prokázala předložením výměru důchodu.

7. Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 14. 12. 2022 ve spojení s její přílohou - seznamem postoupených pohledávek - strana 60, oznámením o postoupení pohledávky ze dne 16. 12. 2022, informacemi o zpracování osobních údajů, podacím lístkem ze dne 13. 1. 2023 a výpisem z obchodního rejstříku žalobkyně byla prokázána aktivní legitimace žalobkyně ve sporu. V oznámení o postoupení pohledávky ze dne 16. 12. 2022 byla žalovaná vyzvána k úhradě dlužné částky do deseti dnů od doručení tohoto oznámení.

8. Výzvou k plnění se základním skutkovým a právním rozbohem předcházející žalobě ze dne 1. 6. 2023 ve spojení s podacím lístkem ze dne 2. 6. 2023 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovanou k zaplacení dlužné částky z titulu smlouvy [číslo] před podáním žaloby.

9. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav. Právní předchůdkyně žalobkyně uzavřela se žalovanou dne 3. 8. 2020 smlouvu o spotřebitelském úvěru, na jejímž základě poskytla žalované částku 40 000 Kč. Žalovaná se zavázala splatit poskytnutou částku ve výši 40 000 Kč spolu s poplatkem a pojistným ve výši 48 014 Kč ve 24 měsíčních splátkách po 3 668 Kč. Žalovaná uhradila celkem částku 39 904 Kč. Pohledávka byla postoupena na žalobkyni smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 14. 12. 2022. První výzva k úhradě dlužné částky ze dne 16. 12. 2022 byla žalované odeslána prostřednictvím České pošty dne 13. 1. 2023.

10. Soud hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze částečně.

11. Smlouvu o spotřebitelském úvěru uzavřenou mezi účastníky dne 3. 8. 2020 soud posuzoval podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen, „o.z.“), ve spojení se zákonem č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen, „zákon o spotřebitelském úvěru“).

12. Podle § 2390 a 2392 odst. 1 věta první o.z. přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce. Při peněžité zápůjčce lze ujednat úroky.

13. Podle § 588 o.z. soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přiči dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.

14. Podle § 86 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele

spotřebitelský úvěr splácet. Poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů.

15. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí. Podle § 76 odst. 1 tohoto zákona poskytovatel jedná čestně, transparentně a zohledňuje práva a zájmy spotřebitele. Co se rozumí odbornou péčí, stanoví § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Jde o takovou úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivých obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti.

16. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

17. Soud vycházel z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019, v němž tento uvedl, že Nejvyšší správní soud při výkladu § 9 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, účinného do 30. 11. 2016 (když obsahově obdobná úprava je zakotvena i v § 86 zákona č. 257/2016 Sb., tedy pro účely tohoto výkladu lze vycházet z toho, že se právní úprava nezměnila) dovodil, že součástí odborné péče poskytovatele úvěru je i taková obezřetnost, že poskytovatel nespolehá na údaje o schopnosti splácet úvěr tvrzené samotným žadatelem, ale sám tyto údaje prověří (případně si je nechá od žadatele doložit). Ústavní soud dále zdůraznil, že nejde o žádný zvlášť přísný či dokonce nepřiměřený požadavek; to, zda je reálné splacení dluhu, je přece celkem výchozí zásada, kterou by jako obecný princip měly soudy vzít v úvahu bez ohledu na to, zda je v nějakém zákoně výslovně zakotven, anebo nikoli. Ústavní soud rovněž dospěl k závěru, že nezkoumá-li obecný soud, zda úvěrující při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost úvěrovaného plánovaný úvěr splatit, zasáhne tím do základního práva spotřebitele na soudní ochranu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že v § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru stanovenou neplatnost smlouvy jakožto důsledek porušení povinnosti poskytovatele (řádně a s odbornou péčí) posoudit úvěruschopnost spotřebitele je nutno vykládat za použití § 588 o.z. jako neplatnost absolutní, když dané porušení povinnosti poskytovatele odporuje zákonu a současně zjevně narušuje veřejný pořádek. Soud je proto povinen zabývat se uvedenou otázkou i bez návrhu žalovaného spotřebitele.

18. Ohledně posouzení úvěruschopnosti žalované žalobkyně v návrhu uvedla, že provedla vyhodnocení informací požadovaných a získaných od žalované, kdy byla žalovaná dotazována na své rodinné, majetkové, pracovní a jiné poměry a tyto informace byly ověřovány oproti dokladům vyžádaných od žalované. Poskytnuté informace byly zaznamenány do zákaznické karty, kam byly zaznamenány i doklady, dle nichž byly poskytnuté informace ověřeny. Na výzvu soudu žalobkyně návrh doplnila tak, že její právní předchůdkyně ověřila majetkovou situaci žalované z výměru důchodu žalované a z insolvenčního rejstříku ověřila, že vůči žalované není vedeno insolvenční řízení. Ze zákaznické karty soud zjistil, že žalovaná ke dni uzavření smlouvy žila s partnerem, neměla žádnou vyživovací povinnost, jejím jediným příjmem byl starobní důchod ve výši 15 000 Kč, jehož výši právní předchůdkyně žalobkyně ověřila z výměru důchodu. Další příjmy domácnosti žalovaná uvedla ve výši 10 000 Kč a rovněž sdělila, že žije v nájmu, přičemž její výdaje činí částku 1 000 Kč měsíčně, splácí právní předchůdkyni žalobkyně splátky ve výši 2 628 Kč a nemá kreditní kartu, ani zápůjčku u jiné společnosti. Po poučení a výzvě dle § 118a

odst. 1 a 3 o.s.ř. při ústním jednání konaném dne 27. 10. 2023 žalobkyně svá tvrzení ohledně řádného ověření úvěruschopnosti nedoplnila, ani neoznačila důkazy k prokázání svých tvrzení.

19. Právní předchůdkyně žalobkyně zjistila a dle výměru důchodu ověřila pouze příjem žalované ve výši 15 000 Kč. Ohledně částky 10 000 Kč ani netvrdila, o jaký zdroj příjmů se jedná, ani jeho výši neověřila. Žalovaná uvedla, že žije v nájmu a zároveň, že její měsíční výdaje činí částku pouhých 1 000 Kč. Je zcela evidentní, že částka 1 000 Kč nemohla v žádném případě pokrýt ani základní náklady žalované na bydlení (nájemné, zálohy na vodu a elektřinu, další poplatky apod.), stravu, dopravu, hygienu, oblečení apod. Ačkoliv proti žalované nebylo vedeno insolvenční řízení a neměla kreditní kartu, ani zápůjčku u jiné společnosti, měla dluh vůči právní předchůdkyni žalobkyně, který splácela ve výši 2 628 Kč měsíčně. S ohledem na zjištěný a ověřený příjem žalované 15 000 Kč, již hrazené splátky 2 628 Kč a výši splátek 3 668 Kč, které měla žalovaná hradit na základě předmětné smlouvy, když na všechny běžné výdaje by jí tak zbyla částka 8 704 Kč, bylo zcela namístě zjistit a ověřit skutečnou výši výdajů žalované (alespoň těch podstatných, zcela základních, pravidelných a nezbytných, které lze u každého spotřebitele rozumně očekávat, jako jsou náklady na bydlení) a nespokojit se s uvedením nereálné částky 1 000 Kč. Nezjištění a neověření výdajů implikuje účelovost ze strany žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně - snahu uvést v hodnocení pouze údaje, které povedou k formálnímu vykázání úvěruschopnosti žalované, aniž by však byla patrná snaha o zjištění a posouzení její reálné situace. Bez zjištění skutečných výdajů žalované a porovnání jejích příjmů a výdajů nemohla žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně posoudit, zda je žalovaná schopna splácet pravidelné splátky spotřebitelského úvěru.

20. Lze tak uzavřít, že žalobkyně (její právní předchůdkyně) nesplnila svou povinnost stanovenou jí zákonem, posouzení úvěruschopnosti neprovedla řádně, ale víceméně formálně, bez náležitých a dostatečných podkladů. Žalobkyně (její právní předchůdkyně) uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru jednala v rozporu s § 86 zákona o spotřebitelském úvěru. Jejímu jednání tak nelze přiznat právní ochranu. Povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samotného před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele, osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. (srov. rozhodnutí NS sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Důsledkem tohoto postupu a nesplnění zákonné povinnosti je absolutní neplatnost předmětné smlouvy o spotřebitelském úvěru dle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru.

21. V souladu s § 87 odst. 1 věta třetí zákona o spotřebitelském úvěru má žalobkyně nárok na vrácení pouhého zůstatku jistiny spotřebitelského úvěru v době přiměřené možností žalované. Jelikož v řízení bylo zjištěno, že žalobkyně (její právní předchůdkyně) poskytla žalované částku 40 000 Kč a žalovaná postupně splátila částku 39 904 Kč, zůstává nesplněný dluh na jistině úvěru ve výši 96 Kč a tuto částku je žalovaná povinna žalobkyni zaplatit. Jiné smluvní nároky (úrok, smluvní pokuty, různé poplatky apod.) nelze podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru úspěšně uplatnit.

22. Žalovaná jako spotřebitel je povinna vrátit poskytnutou jistinu v době přiměřené jejím možnostem. Podle § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru pokud je spor mezi účastníky o tom, jaká je doba odpovídající možnostem žalované jako spotřebitele, určí tuto dobu na návrh soud. Pojem spor je v tomto případě třeba vykládat jen jako aktivní a nevyřešený střet (konflikt) rozdílných představ stran o přiměřené době plnění. Pouhá pasivita naproti tomu spor o přiměřenou dobu plnění nezakládá. Pokud věřitel vyzval dlužníka k plnění ve smyslu § 1958 odst. 2 o.z. a dlužník proti takové výzvě v přiměřené době aktivně nevystoupil s argumentem, že taková doba plnění není přiměřená jeho možnostem, není tu spor o určení přiměřené doby plnění a platí doba plnění uvedená ve výzvě věřitele. Pokud dlužník žádnou obranu neuplatnil a nová doba plnění určená výzvou věřitele ve smyslu § 1958 odst. 2 o.z. uplynula, je dlužník v prodlení (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2019 sp. zn. 27 Co 221/2019) Jelikož

žalovaná je v řízení pasivní, spor o přiměřenou dobu plnění v daném případě není. Žalobkyně vyzvala žalovanou k úhradě dluhu v oznámení o postoupení pohledávky ze dne 16. 12. 2022, která byla žalované dle podacího lístku odeslána poštou dne 13. 1. 2023. Ve smyslu § 573 o.z. byla výzva žalované doručena třetí pracovní den po odeslání, tj. dne 18. 1. 2023. Žalovaná na tuto výzvu nijak nereagovala, námitku nepřiměřenosti navrhané lhůty k plnění neuplatnila. Na základě této výzvy měla žalovaná dlužnou částku uhradit do 10 dnů od jejího doručení, tedy do 30. 1. 2023. Jelikož tak neučinila, dluh se stal splatným nejpozději uplynutím uvedené doby a žalovaná je od 31. 1. 2023 s úhradou částky 96 Kč v prodlení. Soud proto žalobkyni v souladu s § 1970 o. z. přiznal úrok z prodlení z částky 96 Kč od 31. 1. 2023 do zaplacení, a to v žalobkyní požadované výši 8,5 % ročně. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud neshledal žádné důvody pro její prodloužení.

23. S ohledem na absolutní neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru nevznikl žalované závazek zaplatit žalobkyni poskytnutý úvěr, ani poplatky, úrok a pojistné, a proto soud ve zbytku žalobu zamítl včetně odpovídajícího příslušenství (výrok II.).

24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, podle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. V dané věci byla z převážné části úspěšná žalovaná, jelikož se však řízení aktivně neúčastnila, žádné náklady řízení jí nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněná jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Písek 27. října 2023

Mgr. Markéta Česánková  
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. prosince 2023.